

[Aksel Larsen.]

som et led i, et første skridt hen imod, en omfattende nedrustningsaftale. Det er jeg ikke sikker på. Jeg ved ganske vist, at en standsning af forsøgene ville blive det første skridt mod en omfattende nedrustningsaftale. Men jeg mener blot, at man burde have ret til over for atommagterne at sige, at nu bør de, uanset hvad der end sker, uanset den frygt, de nærer for hinanden, og uanset, at de forhandler om nedrustning, blive enige om foreløbig at standse disse atom- og brintbombeprøvesprængninger. Så undgår vi i hvert fald, at den radioaktivitet, vi er udsat for, bliver yderligere forøget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 149 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet ministeren for udenrigsøkonomi meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udbyttebegrænsning.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 552, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 37).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Aksel Larsen, Ragnhild Andersen og Alfred Jensen:*

Ny paragraf.

Efter § 3 indføres en ny paragraf sålydende:

„§ 00.

Et beløb svarende til de i § 1 fastsatte 10 pct. af årsudbyttet til aktionærerne for det sidste forud for 1. september 1957 afsluttede regnskabsår vil af aktieselskaberne

være at indbetale til en fond, som administreres af socialministeren, og hvoraf der kan ydes tilskud til vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser.“

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Aksel Larsen: Lovforslaget hedder jo forslag til lov om udbyttebegrænsning, og det har i agitationen for lovforslaget og til dels i argumentationen for forslaget været hævdet, at det indeholdt en udbyttebegrænsning. Jeg har heroverfor med støtte af den højtærede handelsminister hævdet og bevist, at der ikke er tale om nogen udbyttebegrænsning, fordi der ikke fratages aktionærerne noget som helst, og jeg har sagt, at vi ikke kan være med til at gennemføre en lov, som ikke opfylder det formål, den påstår at ville opfylde. Men vi synes, at loven bør reddes; vi synes, den bør gøres til en lov om udbyttebegrænsning, og derfor har vi tilladt os at stille et ændringsforslag, hvis vedtagelse vil bringe mening ind i det hele.

Ændringsforslaget siger:

„Et beløb svarende til de i § 1 fastsatte 10 pct. af årsudbyttet til aktionærerne for det sidste forud for 1. september 1957 afsluttede regnskabsår vil af aktieselskaberne være at indbetale til en fond, som administreres af socialministeren, og hvoraf der kan ydes tilskud til vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser.“

Vi synes, at hvis der skal være udbyttebegrænsning, så bør udbytterne begrænses, så bør pengene bruges til et samfundsgavnligt formål. Det er vor mening — det ved det høje ting — at det burde være arbejdsgiverne, der bar byrden ved arbejdsløsheden, og det kan ikke være urimeligt at sige, at når udbyttet begrænses, bør selskaberne afgive pengene til gavn for de arbejdsløse. Derfor har vi udarbejdet vort ændringsforslag, således som vi har udarbejdet det, og jeg anbefaler det til vedtagelse.

Hvis det bliver vedtaget, bliver loven en lov om udbyttebegrænsning; så er der mening i tingene, og vi vil naturligvis stemme for lovforslaget.